

Arrest

nr. 169 960 van 16 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 6 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierraleoons staatsburger te zijn, afkomstig van het dorp Gelahun in de buurt van Kenema in het oosten van Sierra Leone. De laatste jaren woonde u ook in Freetown bij uw verloofde. Uw moeder was hoofdbesnijdster (soweit) van het dorp. Ze stierf in 2012. U werd door uw moeder opgeleid om haar als soweit op te volgen. Zo leerde u over te gebruiken kruiden en medicijnen en diende u ook aanwezig te zijn tijdens de besnijdenissen die uw moeder uitvoerde op meisjes. Na haar dood wou u haar eigenlijk niet opvolgen. U werd gedurende twee jaar hier niet toe gedwongen omdat u nog niet de vereiste leeftijd bereikt had. In december 2015 werd u door de gemeenschap van uw dorp opgeroepen om twee meisjes te komen besnijden tijdens een ceremonie, wat u ook deed in de hoop dat het u toch zou lukken om besnijdenissen uit te voeren. U voelde zich er echter zeer slecht bij, maar zei

niets tegen de mensen van de gemeenschap. Omdat u dit nooit meer wilde doen, besloot u Sierra Leone te verlaten.

Sinds juni 2014 kreeg u ook het hoederecht over C. S., de minderjarige dochter van uw ex-partner, F. S.. Haar biologische moeder was bij de bevalling overleden. Uw ex-partner had Sierra Leone reeds lang geleden verlaten nadat hij in de problemen was gekomen omdat hij zijn dochter wou behoeden voor een besnijdenis. Sindsdien zorgde zijn nieuwe echtgenote F. (F.) voor C.. Omdat ook F. onder druk werd gezet door de familie van C., om haar te laten besnijden, verliet ook zij in 2014 Sierra Leone en ze liet C. bij u achter. Sindsdien werd ook u, wanneer u terugkeerde naar Kenema, door C.'s familie aangesproken over haar besnijdenis. U had beloofd aan F. dat u zijn dochter nooit zou laten besnijden, maar u meldde dit niet aan de familie. U zei hen dat u wou wachten tot de grote vakantie in juni, waarmee de familie akkoord ging. Vervolgens besloot u Sierra Leone met C. te verlaten en regelde u uw vertrek met de hulp van mr. Smith.

Op 13 april 2016 verliet u Sierra Leone met het vliegtuig. Op dezelfde dag kwam u in België aan en vroeg u, samen met C. S. (o.v. 8.242.313, CG 16/01054) asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst, wat betreft uw vrees voor besnijdenis voor C. S., het minderjarige meisje dat met u meereisde naar België en over wie u verklaart dat ze uw stiefdochter zou zijn over wie u het hoederecht kreeg in Sierra Leone, kan het volgende worden opgemerkt.

Er dient te worden vastgesteld dat er ernstige vragen rijzen bij uw beweerde band met C.. Vooreerst verklaarde u voor de DVZ dat C. geboren werd in Kenema (zie verklaring DVZ, nr. 18). Voor het CGVS verklaarde u echter dat zij in Conakry, Guinee werd geboren (zie gehoor CGVS, p. 4). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen, zegt u dat u het moeilijk had tijdens het eerste gehoor (voor DVZ) (zie gehoor CGVS, p. 14). Er werd u aan het begin van het gehoor voor het CGVS nochtans gevraagd of u opmerkingen had aangaande uw eerste gehoor, waarbij u aanhaalde dat u 'depressief' was op dat moment, maar u gevraagd of deze gemoedstoestand dan een invloed had op uw verklaringen op dat moment, verklaarde u dit niet zo te kunnen zeggen maar dat u niet OK was tijdens dat interview (zie gehoor CGVS, p. 2). Het is echter niet aannemelijk dat u de geboorteplaats van het meisje, waarover u reeds enige tijd het hoederecht heeft, zou verwarren met een andere stad.

Verder dient te worden opgemerkt dat u, volgens uw verklaringen, met C. in contact kwam omdat ze de dochter zou zijn van een ex-partner van u, F. S. (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde dat uw zoon, M., ook een kind is van F. S. (zie gehoor CGVS, p. 4). Er dient echter te worden opgemerkt dat F. S., die in 2011 een eerste asielaanvraag deed in België (o.v. 6.782.441, CG 11/13193), uw zoon niet vermeldde wanneer hem gevraagd werd zijn kinderen op te noemen. Tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde hij zelfs uitdrukkelijk buiten C. geen andere kinderen te hebben (zie gehoor F. S. CGVS, dd. 20/9/2011, p.4). In de periode dat u verklaarde een relatie te hebben met F., met name rond 2007 toen u beviel van jullie zoon, bevond F. zich, volgens zijn verklaringen, immers in Guinee (zie gehoor CGVS F., p.3). F. haalde tijdens zijn gehoor wel aan een A. J. in Guinee te hebben gekend, die een vriendin was van de moeder van zijn dochter (zie gehoor CGVS F., p. 7) maar u verklaarde nooit in Guinee geweest te zijn (zie gehoor CGVS, p. 4).

Verder is uw kennis over de vader van C. zeer beperkt : Zo verklaart u over zijn telefoonnummer te beschikken en sinds uw aankomst in België elke dag met hem te praten (zie gehoor CGVS, p. 4), maar weet u niet waar in Duitsland hij zich bevindt, waarom hij in Duitsland is of wat hij er doet. U weet ook niet of F. nog contact heeft met de tweede moeder van C., F., die haar bij u zou achtergelaten hebben (zie gehoor CGVS, p. 5), u verklaarde zelfs hem daar niets over gevraagd te hebben wat toch opmerkelijk is. Ook over het verleden van F. bent u beperkt op de hoogte, hoewel u verklaarde wel een kind met hem te hebben, gedurende een jaar een relatie met hem te hebben gehad, zijn familie te kennen en een dusdanige band met hem te hebben opgebouwd dat hij u zodanig vertrouwde dat hij u zijn dochter toevertrouwde om haar te behoeden tegen een besnijdenis (zie gehoor CGVS, p. 4, 6, 10, 14). Zo weet u niet hoe het komt dat C. in Guinee werd geboren (zie gehoor CGVS, p.5), noch waarom C. als niet christen een christelijke naam draagt (zie gehoor CGVS, p. 13), iets wat u toch zou mogen weten als haar wettelijke voogd en als de vrouw met wie haar vader na haar geboorte een tijd lang een relatie had. U weet evenmin wanneer de eerste keer was dat men C. wou besnijden, hoewel het het moment was waarop F., de beweerde vader van uw zoon, Sierra Leone verliet (zie gehoor CGVS, p. 6). U verklaart zelf uitdrukkelijk niet veel te weten over waarom hij vertrok. U verklaarde ook dat F. gemengd Soussou-Mandingo was van origine (zie gehoor CGVS, p. 13) terwijl F. zelf verklaarde dat zijn beide ouders Mandingo waren (zie gehoor CGVS F., p.2). Aangezien u een zoon hebt met F. en etnische origine en traditie blijkbaar van belang zijn voor u, is het merkwaardig dat u niet beter op de

hoogte bent van de origine van de beweerde vader van uw zoon. U weet ook niet waar F. geboren is en u verklaarde dat hij naar de lagere school ging in Freetown (zie gehoor CGVS, p.14) terwijl hij zelf beweerde naar de lagere school in Kambia te zijn geweest (zie gehoor CGVS F., p. 4).

F. situeert de problemen met betrekking tot besnijdenis van C. trouwens helemaal in Kaula bij Kambia (zie gehoor CGVS F., p.8-9) terwijl u verklaart dat het de gemeenschap uit Kenema was die C. wou besnijden (zie gehoor CGVS, p. 10). Verder verklaarde u voor de DVZ dat C. ongeveer drie jaar geleden bij u aankwam (zie verklaring DVZ toegevoegd aan het gehoorverslag DVZ) terwijl u voor het CGVS verklaarde dat ze pas in juni 2014, nog geen twee jaar geleden, bij u werd achtergelaten (zie gehoor CGVS, p.5).

Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de nakende besnijdenis van C. maar ook met betrekking tot de band die u zou hebben met C. fundamenteel aan.

Wat betreft de documenten die u voorlegt om uw band met C. te ondersteunen kan het volgende worden opgemerkt : u legde een 'letter of certification' dd.2/6/2014 voor waaruit blijkt dat F. Y. verklaart dat ze C. S. overdraagt aan A. J.. Er dient te worden opgemerkt dat u enkel een kopie voorlegt die gemakkelijk door knip en plakwerk kan gefabriceerd zijn. Bovendien vermeldt dit document, in de verleden tijd, dat F. Y. 'left the shores of Sierra Leone in 2014 when she handed over the minor...', wat het merkwaardig maakt dat ze het document dan nog ondertekend heeft, aangezien ze volgens de inhoud ervan reeds uit Sierra Leone vertrokken was. U legt eveneens een verklaring (Affidavit/declaration) voor dd. 2/6/2014 waarin nogmaals bevestigd wordt dat C. S. onder uw voogdij wordt geplaatst. Opnieuw betreft het enkel een kopie die gemakkelijk door knip en plakwerk door eender wie kan worden opgesteld. Gezien de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw band met C., zijn deze documenten dan ook niet in staat deze ongeloofwaardigheid te herstellen.

Wat betreft uw aangehaalde vrees omdat van u verwacht wordt dat u uw moeder als besnijdster zou moeten opvolgen, kan het volgende worden opgemerkt :

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde dat u vorig jaar in september een eerste keer een besnijdenis uitvoerde waarna u weigerde dit nog te doen (zie verklaring DVZ, achteraan toegevoegd). Voor het CGVS verklaarde u daarentegen dat u pas in december vorig jaar een besnijdenis uitvoerde en haalt u niet aan dat u hierna nog weigerde besnijdenissen uit te voeren (zie gehoor CGVS, p. 9). Deze vaststellingen laten reeds toe te twijfelen aan uw verklaringen gedwongen te worden sowei te worden. Bovendien is het zeer onaannemelijk dat een vader en een stiefmoeder, die hun kind willen beschermen tegen besnijdenis, hun dochter zouden toevertrouwen aan een vrouw van wie verwacht wordt dat ze sowei wordt. Uw verklaring dat de vader van C. uw afkomst van een Soweigeslacht zelfs beschouwde als een garantie dat u C. zou beschermen tegen besnijdenis en haar daarom bij u achterliet (zie gehoor CGVS, p. 6), komt in de Sierraleoonse context absoluut niet geloofwaardig over. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de druk door derden op de vader van C. en -later- op haar stiefmoeder Fatmata (Fanta) om C. te laten besnijden erg groot was (zie gehoor CGVS, p. 6, 7).

U gevraagd wanneer uw problemen omwille van de opvolging van uw moeder begonnen, verklaart u initieel dat ze begonnen toen uw moeder overleed (zie gehoor CGVS, p. 8), wat u in oktober 2012 situeert. Later tijdens het gehoor blijkt echter dat u pas in december 2015, drie jaar later dus, een eerste keer werd gevraagd als sowei aan het werk te gaan (zie gehoor CGVS, p. 9). U slaagt er niet in te overtuigen dat u besnijdster diende te worden en hier op tegen was. Immers, u verwoordde nooit uw afkeer of twijfels aangaande de praktijk binnen de gemeenschap (zie gehoor CGVS, p. 9 e.v.). Wanneer u gevraagd werd deel te nemen aan een meeting van de gemeenschap, ging u (zie gehoor CGVS, p.12). U keerde ondanks uw beweerde afkeer van deze genitale verminking toch regelmatig terug naar Kenema, waar de leden van de gemeenschap die u onder druk zetten, zich bevonden (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaarde dat u er wil zijn, want het is uw gemeenschap, ze zijn je eerste mensen, je hebt vertrouwen in je mensen (zie gehoor CGVS, p. 12, 13). U slaagt er op die manier niet in een vrees voor net die gemeenschap aannemelijk te maken.

De mogelijke gevolgen die u aanhaalt voor uw weigering te besnijden kunnen bovendien bezwaarlijk als vervolging in de zin van de Conventie van Genève worden beschouwd : gevraagd wat er zou gebeuren indien u niet naar de bijeenkomsten van de gemeenschap zou gaan en indien u zou geweigerd hebben uw moeder op te volgen verklaarde u : 'dan zal de druk hoog zijn.', 'Ze zullen me druk geven.', 'Mensen zullen achter je aan zitten...Ze zullen me bellen.', 'Ik zou niet gerust zijn.', 'Ze zouden me geëxcommuniceerd hebben...ik zou aan geen tradities meer mogen deelnemen.' (zie gehoor CGVS, p. 12). Het is merkwaardig dat u eigenlijk enerzijds verklaart net geen deel meer te willen uitmaken van deze gemeenschap die besnijdenissen uitvoert, maar net het uitgesloten worden van deze gemeenschap als 'vervolging' vermeldt (als straf voor het niet willen deel uitmaken ervan). U maakt

dus niet aannemelijk dat u werkelijk overtuigd bent van uw afkeer van de praktijken van deze gemeenschap.

Dit wordt trouwens bevestigd door uw verklaring niet met M., de tante van C. die ook vaak voor haar zorgde, gesproken te hebben over besnijdenis (zie gehoor CGVS, p.13). Aangezien u blijkbaar beloofd had dat C. niet zou besneden worden, mocht van u verwacht worden dat u ook bij M. zou polsen hoe zij tegenover besnijdenissen stond, om na te gaan of C. veilig was bij haar. Ook wat betreft uw zussen die nog niet besneden zouden zijn, lijkt u nog niet nagedacht te hebben over een strategie om hun nakende besnijdenis te vermijden (zie gehoor CGVS, p. 15).

Wat betreft uw verkeringen dat u, wanneer u geëxcommuniceerd zou worden het onmogelijk zal zijn te overleven zonder uw gemeenschap (zie gehoor CGVS, p. 14), lijkt u te vergeten dat u reeds sinds 2013 een relatie hebt met J. (zie verklaring DVZ, nr. 14, gehoor CGVS, p. 3), met wie u een huis deelde in Freetown. U verklaarde ook zaken gedaan te hebben in Freetown (zie gehoor CGVS, p. 3, 5). Uw partner J. steunde u bovendien en u verklaart dat hij u begrijpt (zie gehoor CGVS, p.10). Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u in Freetown ooit problemen kende. De beweerde problemen deden zich enkel voor indien u terugkeerde naar Kenema. Uit al deze verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u in de stad waar u reeds woonde voor uw vertrek uit Sierra Leone, met name Freetown, onmogelijk zou kunnen overleven zonder uw gemeenschap, die u net verklaart te willen ontvluchten.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Wat betreft het medisch attest aangaande uw eigen besnijdenis dat u voorlegt kan worden opgemerkt dat uit dit attest blijkt dat u besneden bent type II en dat u zelf aanhaalt hierdoor enkele negatieve fysieke gevolgen te hebben. U haalt deze gevolgen echter op zich niet aan als reden voor uw asielaanvraag. Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde dat bij u enkel de clitoris werd verwijderd (zie gehoor CGVS, p. 11), terwijl uit het attest blijkt dat ook de kleine schaamlippen werden verwijderd. U verklaarde ook dat bij de besnijdenis van meisjes in Sierra Leone alleen de clitoris wordt weggesneden (zie gehoor CGVS, p. 11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat een besnijdenis van type II, waarbij de schaamlippen worden verwijderd, in Sierra Leone in het overgrote deel van de gevallen wordt toegepast. Dat u er niet van op de hoogte blijkt dat naast de clitoris ook meestal de schaamlippen worden verwijderd, doet opnieuw vragen rijzen bij uw verkeringen over uw opvolging tot sowei.

Na het gehoor door het CGVS, op 17 mei 2016, ontving het CGVS een mail van een juriste van de vzw Intact, waarin deze uw verklaringen aan haar opsomde en hiermee gelinkte informatie aanbracht. Vooreerst worden uw verklaringen betreffende de mogelijke besnijdenis van uw zussen vermeld. Er dient te worden opgemerkt dat uw zussen zich beiden in Sierra Leone bevinden en zij dusdanig niet kunnen beschermd worden tegen besnijdenis via uw asielprocedure. Bovendien kan niet aangetoond worden dat uw zussen nog niet besneden zouden zijn.

Wat betreft uw weigering op uw moeder op te volgen als sowei worden in deze e-mail de mogelijke gevolgen aangehaald. Vooreerst kan hierbij worden opgemerkt dat hierboven reeds werd ingegaan op de mogelijke gevolgen voor uw weigering die u in uw persoonlijke situatie aanhaalde. Bovendien dient te worden vastgesteld dat de informatie die wordt bijgebracht door de vzw Intact verwijst naar moeilijkheden voor vrouwen die geen opvang hebben buiten hun dorp, familie, traditioneel netwerk. Er kan hier echter opnieuw worden verwezen naar uw verklaringen betreffende uw verblijf en economische activiteiten in Freetown en uw relatie met J. S., de man die nu voor uw zussen en kind zorgt in Freetown en die u volgens uw eigen verklaringen ondersteunt (zie supra). Bijgevolg voegen deze e-mail en de bijgevoegde informatie niets toe aan uw asielrelaas en wijzigen ze bovenstaande motivering niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: mail van F. S., foto's, een attest van de voogd van C., geboorteakte van C. en overlijdensakte van de moeder van C..

Ter terechtzitting legt verzoeker aan aanvullende nota neer met de originelen van de "letter of certification" alsook van de affidavit, een attest van Minor-Ndako, een attest van C. alsook de originele briefomslagen.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeksters asielrelaas berust op haar vrees voor besnijdenis van C., het minderjarige meisje waarover zij het hoederecht kreeg en dat met haar meereisde naar België, alsook de vrees die verbonden is aan het feit dat van haar verwacht werd haar moeder als *sowei* of besnijdster op te volgen.

Verzoekster maakt vooreerst de beweerde band tussen haarzelf en C. niet aannemelijk; ook zijn haar verklaringen met betrekking tot de nakende besnijdenis van C. niet geloofwaardig.

Zo legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over de geboorteplaats van C. die zij tijdens haar gehoorverslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken situeert in Kenema (Sierra Leone) om vervolgens bij het Commissariaat-generaal te verklaren dat C. geboren is in Conakry, Guinee. Dat verzoekster depressief zou zijn zoals zij in haar verzoekschrift verklaart is geen aannemelijke verklaring voor deze vrij elementaire tegenstrijdigheid, het gaat hier immers om twee verschillende landen van herkomst en niet louter om twee verschillende steden of dorpen binnen hetzelfde land. Verzoekster legt bovendien zeer vage verklaringen af over de vader van C., F. S., met wie ze althans blijkens haar verklaringen nog een relatie zou gehad hebben waaruit een zoon zou zijn voortgekomen. Verzoekster beweert dagelijks met voornoemde te telefoneren maar kan zelfs niet bij benadering aangeven waar in Duitsland F. S. zich momenteel bevindt, noch om welke reden hij daar is en evenmin wat hij er precies doet. Van iemand die het hoederecht krijgt toegewezen van een minderjarige mag verwacht worden dat zij meer informatie kan geven over de vader van dit kind temeer nu zoals ook blijkt uit de geschreven verklaring van C. dat het de bedoeling is dat zij haar ouders in Duitsland zou vervoegen. De attesten die verzoekster neerlegt ten bewijze van het hoederecht dat zij zou gekregen hebben, een affidavit en een "*letter of certification*", doen aan het voorgaande geen afbreuk. Een affidavit is immers geen officieel document. Het betreft een loutere verklaring voor een advocaat, notaris of zoals *in casu* voor een beambte van het vrederecht waarbij enkel wordt geacteerd wat de persoon verklaart zonder dat de inhoud ervan wordt nagegaan. Het feit dat deze verklaring afgelegd werd bij een notaris, advocaat of voor een beambte van het vrederecht en door hen ondertekend werd, geeft de inhoud van de verklaring geen bijkomende bewijswaarde. De *letter of certification* werd ondertekend door F. Y., de persoon die vóór verzoekster het hoederecht over C. had maar blijkens de inhoud van het document Sierra Leone al zou verlaten hebben op het ogenblik dat het document werd opgesteld en ondertekend. Om deze reden kan er dan ook evenmin bewijswaarde verleend aan dit tweede document. Beide documenten tonen bijgevolg geenszins aan dat verzoekster werd aangesteld als voogd van C.S.. De foto's hebben evenmin enige bewijswaarde omdat deze niet aantonen waar en wanneer deze foto's getrokken zijn en allermindst de identiteit van of vermeende band tussen de er op afgebeelde personen bewijzen. Het attest van Minor Ndako evenals de handgeschreven verklaring van C. Y. en de e-mails van F. S. wijzigen niets aan

voormelde vaststellingen, nu de inhoud van deze documenten niet afkomstig zijn van objectief verifieerbare bronnen. Dit geldt eveneens voor de getuigenis van mevrouw A. Vandenbossche, Belgische voogd van C. S. die enkel de affectieve band tussen beide aanhaalt wanneer verzoekster C. S. bezoekt in het centrum waar laatstgenoemde zich blijkens de getuigenis 'erg onveilig voelt'.

Nog daargelaten dat de voogdij van verzoekster over C. S. geenszins wordt aangetoond wordt al evenmin aannemelijk gemaakt dat verzoekster C. S. zou moeten behoeden voor een nakende besnijdenis.

Vooreerst staan verzoeksters verklaringen over de plaats waar C. gedwongen riskeert besneden te worden haaks op de verklaringen van F., de vader van C.. F. situeert de problemen met betrekking tot de besnijdenis van C. in Kaula bij Kambia (gehoorverslag F. toegevoegd aan het administratief dossier, p.8-9) terwijl verzoekster verklaart dat het de gemeenschap uit Kenema was die C. wou besnijden (gehoorverslag, p. 10). Dat F.'s relaas niet geloofwaardig werd bevonden zoals verzoekster in haar verzoekschrift stelt doet geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid en ondermijnt hoe dan ook de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen op ernstige wijze. Ook verklaarde verzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat C. ongeveer drie jaar geleden bij haar aankwam terwijl verzoekster voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat ze pas in juni 2014, nog geen twee jaar geleden, bij verzoekster werd achtergelaten.

Bovendien, zoals de bestreden beslissing terecht vaststelde: *"(...) is het zeer onaannemelijk dat een vader en een stiefmoeder, die hun kind willen beschermen tegen besnijdenis, hun dochter zouden toevertrouwen aan een vrouw van wie verwacht wordt dat ze sowei wordt. Uw verklaring dat de vader van C. uw afkomst van een Soweï-geslacht zelfs beschouwde als een garantie dat u C. zou beschermen tegen besnijdenis en haar daarom bij u achterliet (zie gehoor CGVS, p. 6), komt in de Sierraleoonse context absoluut niet geloofwaardig over. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de druk door derden op de vader van C. en -later- op haar stiefmoeder Fatmata (Fanta) om C. te laten besnijden erg groot was (zie gehoor CGVS, p. 6, 7)."*

Voor wat betreft verzoeksters vrees voor de besnijdenis van haar twee jongere zussen stelde de bestreden beslissing terecht dat nog daargelaten de vaststelling dat niet kan aangetoond worden dat zij nog niet besneden zijn, beide zussen zich nog in Sierra Leone bevinden en bijgevolg als dusdanig niet kunnen beschermd worden tegen besnijdenis via de asielprocedure van verzoekster.

Wat ten slotte de vrees van verzoekster betreft om verder gedwongen te worden als sowei meisjes te besnijden stelde de bestreden beslissing vooreerst terecht vast dat verzoekster ook hier tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij vorig jaar in september een eerste keer een besnijdenis uitvoerde terwijl zij bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij pas in december vorig jaar voor de eerste keer een besnijdenis uitvoerde.

Deze tegenstrijdigheid klemmt des te meer nu verzoekster zelf in haar verzoekschrift aanhaalt dat de initiatiesessies beginnen na het regenseizoen, dat van mei tot oktober loopt zodat deze het vaakst plaatsvinden in november of december. Een sessie in september terwijl het regenseizoen nog loopt behoort derhalve niet tot de geplogenheden.

Ook verklaarde verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze na de eerste sessie (naargelang haar verklaringen in september of december) weigerde nog verder besnijdenissen uit te voeren terwijl zij bij het commissariaat-generaal de weigering om dit nog verder te doen niet langer ter sprake brengt. Het al dan niet weigeren nog verder besnijdenissen uit te voeren na een eerste sessie is een cruciaal element in het asielrelaas aangezien het de kern van het relaas zelf betreft.

Deze tegenstrijdigheden die geenszins worden weerlegd door verzoekster zijn dermate zwaarwichtig dat ze verhinderen nog verder geloof te hechten aan verzoeksters verklaringen verplicht te zijn geweest als opvolgster van haar moeder besnijdenissen uit te voeren. Dit geldt des te meer nu de bestreden beslissing nog vaststelde als volgt: *"U verklaarde ook dat bij de besnijdenis van meisjes in Sierra Leone alleen de clitoris wordt weggesneden (zie gehoor CGVS, p. 11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat een besnijdenis van type II, waarbij de schaamlippen worden verwijderd, in Sierra Leone in het overgrote deel van de gevallen wordt toegepast. Dat u er niet van op de hoogte blijkt dat naast de clitoris ook meestal de schaamlippen worden verwijderd, doet opnieuw vragen rijzen bij uw verklaringen over uw opvolging tot sowei."*

De talrijke verwijzingen naar en citaten uit algemene rapporten doen aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen gedwongen te zijn geweest *sowei* te worden als opvolgster van haar overleden moeder is het middelonderdeel met betrekking tot de afwezigheid van een intern vluchtalternatief verder niet dienstig. Ten overvloede kan nog worden vastgesteld dat verzoekster als verkoopster haar economische belangen had in Freetown waar zij tevens samenwoonde met haar partner die haar volgens haar verklaringen volkomen steunde.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER